

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREAU EN REDACTIE:
 DRUKKERIJ COLLE
 (Van der Maatsch.)
 HOEK DER REGULIERNWAL
 (Stenderpoort)
 TONGEREN
 Postcheks rekening N. 81853.
 Telefoon 12.
 Abonnementsprijs: fr. 15.00 per jaar,
 Vooraf betaalbaar,
 30 centiemer het nummer.
 Alle toezendingen van geld, brieven en
 aankondigingen, moeten franco gedaan
 worden aan den Uitgever.

AANKONDIGINGEN.
 Prijs per regel fr. 1.00
 Lusschen advertenties in Provincie
 nieuws fr. 2.00
 Vonnissen en doodsberichten fr. 3.00
 Kleine Aankondigingen:
 Van 1 tot 4 regels fr. 3.50
 Elke regel meer fr. 0.75
 Voor meer dan één inlassing, prijs vol-
 gens akkoord.
 — ○ —
 Alle aankondigingen en mededeelingen
 moeten ons toekomen voor Donderdag
 middag.

De nieuwe Regeering voor het Parlement

De nieuwe regeering is Dinsdag voor het Parlement gekomen. De heer de Broqueville gaf in de Kamer lezing van de Regeeringsverklaring, en het werd fel opgemerkt hoe koel aan de rechterzijde deze verklaring werd onthaald.

Ons inzien heeft deze verklaring ontvoering gebracht, omdat zij ons niets nieuws heeft geleerd. Immers, al wat erin staat is reeds tekenen geweest en herhaald geworden: politiek van financieel en economisch herstel, van fiscale verlichting, van muntschiktheid, verlag van het duur leven, kortom: deflatie.

De Kamer had verwacht dat de regeering ging aanduiden door welke middelen zij deze politiek wil uitwerken. Doch, juist dit zal het voorwerp van de volmacht uitmaken die de regeering zal vragen en men begrijpt eenigzins dat de regeering deze middelen niet aan 't kloekzal kan hangen. Zij zal deze middelen omschrijven in het wetsontwerp der bijzondere machten die de Kamer haar zal verliezen.

Voor het oogblik vraagt de regeering alleen dat de Kamer haar zou vertrouwen schenken om hare werkzaamheden te kunnen aanvangen. Dit is logisch. Het zou onredelijk zijn de regeering vertrouwen te weigeren vooraleer zij eenmaal heeft gesteld, welke het wantrouwen zou wettigen.

Wij weten nog niet wat zij in hare volmacht zal vragen. Daarop zal een nieuwe stemming van vertrouwen moeten uitbreken worden.

De katholieken hebben geen reden om nu het vertrouwen te weigeren. Immers, op verschillende belangrijke punten mochten wij in de regeeringsverklaring geruststellende verzekeringen lezen:

IN SCHOOLZAKEN, zal het statu quo voor het vrij onderwijs behouden blijven. Meer wenschen wij niet. Alleen zouden wij daarbij verlangen dat de Onderwijscommissie van de regeering wat meer spoed aan den dag zou leggen om een statuut uit te werken, waarbij de schoolvrije definitief zou gevestigd worden op de volstrekte gelijkheid van officieel en vrij onderwijs.

IN LANDBOUWZAKEN krijgen wij de verzekering dat de regeering hare steunpolitiek zal behouden en desmoeds zal uitbreiden. De omstandigheden zullen uitwijzen in welke richting deze bescherming moet gestuurd worden. Aan onze vrienden, verdedigers van den landbouw, een waakzaam oog in 't zeil te houden. Zij bekomen nog een anderen waarborg: dat de regeering hare landbouwpolitiek zal bevestigen in verstandhouding met de bevoegde landbouwverenigingen.

IN TAALPOLITIEK EN LANDSVERDEDIGING blijft dezelfde politiek gevolgd, op dewelke de Kamer te voren haar vertrouwen heeft uitgedrukt.

DE MIDDENSTAND bekommt de verzekering dat de regeering hem een bijzondere bescherming zal wijden.

Dit zijn toch verzekeringen welke getuigen van de goede voornemens der regeering. Zeker, de heel is geplaveid met goede voornemens. Doch, wij mogen de goede inzichten niet in twijfel trekken zolang er geen daden gesteld worden, welke dien twijfel wettigen.

De heer M. Maistriau is niet alleen de minister van openbaar onderwijs, maar ook de beschermer van het vrij onderwijs. Er is een onderwijscommissie opgericht met opdracht den schoolvrije te bereiken. Wij wenschen dat deze commissie, onder de leiding van M. Maistriau, dit doel moge bereiken.

Spreeker hoopt ook, dat het nieuw ministerie zal mogen rekenen op den steun der meerderheidspartijen, daar wij anders avonturen tegemoet gaan waarvan de gevolgen niet te overzien zijn.

De Kamer heeft Woensdag namiddag de bespreking van de regeeringsverklaring voortgezet. De belangstelling was even groot als Dinsdag. Volledige bezetting der tribunen, voortvallige opkomst der Kamerleden.

In de groepen der Kamerleden werd de toestand nog druk besproken. Aan de Rechterzijde schenen de algemeene toelafing van gunstiger voor het vertrouwen, doch de ongeschiedelijkheid op de volmacht was lang nog niet bereikt. Zelfs op het eenvoudig vertrouwen was er nog aarzeling. Te meer dat een onrustwekkend gerucht over de schoolwettige de ronde deed.

M. MAISTRIAU EN DE VRIJE SCHOLEN.
 Ziehier waarop dit gerucht doelde. Men weet dat er verleden week in het Kabinet van den Eersten-Minister onderhandelingen gevoerd werden tusschen MM. de Broqueville en minister Maistriau, enerzijds, en M. Paul Hanquet, afgevaardigde van het Belgisch Episcopaat voor de verdediging der vrije scholen, anderzijds. « Officieel » werd toen gemeld dat M. Maistriau stelling de verbinde met aangezien de politiek van zijn voorganger voort te zetten, den schoolvrije te behartigen en opzichthens de katholieke scholen de regelen van het « statu quo » na te leven.

Nu heeft M. Maistriau in een Brusselsche liberaal blad dit « officieel » bericht doen logenstraffen. Hij heeft niets belofte, geenlei verbinde aangegaan. Hij heeft alleen M. Hanquet in zijne uitspraak gehoord. M. Maistriau blijft dus de handen vrij houden.

Dit is een zeer onrustwekkend gerucht, dat ons de bevestiging brengt van M. Sinzot's oordeel over zijn stadsgevoel-minister « dat deze een der hevigste sektarissen van de liberale partij is ». Er zal dus een oog in het zeil moeten gehouden worden. En dit gerucht is niet van aard om het vertrouwen in de regeering te versterken.

M. Marek, christen-demokraat, vraagt dat de regeering zich klaar en duidelijk zou uitlaten over hare economische en financiële plannen. Hij kan geen verlag van werklooszaken, noch van ouderdomspensioenen aannemen.

M. Huysmans, namens de socialisten, bestrijdt de nieuw regeering en zal tegen de vertrouwenkweste stemmen.

M. Janssens, liberaal, zal zich onthouden bij de stemming. Hij was vooral tegen de vorige regeering gekant, die wetsontwerpen verdedigde om het verbot van het vervoer van schunnige geschriften en op uitdriving van de vreemdelingen, alsmede op het bestrijden van separatistische drijverijen.

Daarna hoorde men nog de heer Carton (kath.), Renier (soc.), Rubbens en Pentlen (kath.) waarna de zitting werd geheven.

Ter bestrijding der werkloosheid

Regeeren is in onzen tijd niet gemakkelijk. Toch trachten de regeerders het zich vaak zo gemakkelijk mogelijk te maken door ingewikkelde vraagstukken, zoals dat der werkloosheid bijv. op te lossen door algemeene maatregelen boven af, sanering van eenige wetsontwerpen, en dan maar te wachten op de uitslagen. Deze blyken in ons land van dien aard te zijn, dat er spoedig Kon. Besluiten moesten komen, om de wettelijke op te helderen en te volledigen. Maar ook dit was onvoldoende. De teksten lieten zo veel misbruiken toe, dat zij moesten herzien worden, alsook meer dan 300.000 dossiers, wat werk, kosten en ontvredenheid veroorzaakte. Kortom de wetgeving toonde zich beneden hare o- en de regeering liet maar begaan, al gingen wij niet dat alles regelrecht naar de maalt.

Wij denken, dat de noodtoestand van de tekortkoming schuilt in de destijds algemeen verspreide opvatting, dat deze steunverlening slechts van een tijdelijken aard was en dat men ze als zodanig moest behandelen. Daar zijn al ettelijke jaren over heen en nu zijn vele oogen open gegaan. De groote, internationale en van permanenten aard zijnde werkloosheid is een verschijnsel, dat nog zoo vaak niet van de lucht zal zijn, al hebben we ook enkele teksten die gunstig schijnen.

Ook worat het meer dan tijd om het simpelste, demoraliserend en dure dopen niet meer als eenige steunverlening te beschouwen. Dit is lang genoeg het geval geweest, omdat het van wege de bestuurders van de firma België de geringste krachtinspanning vergde. Daarom was zij niet met de beste, werkverruiming was ontgeenzigzaam beter geweest. Maar dat vergt heel wat moeite en organisatie. De Staat is al begonnen in dien zin, maar het

stelsel kan verder doorgedreven worden, zonder nochtans zijnen schuldenlast al te zeer te vergrootten want de Staat kan er niet aan denken zijn openbare schuld steeds te doen toenemen.

In de keus van de uit te voeren groote werken, dient natuurlijk rekening gehouden met het totaal aantal arbeiders te werk gesteld bij het uitvoeren van die werken. Een bijzondere begroeting zou moeten worden opgesteld voor de uitvoering van buitengewone openbare werken. Die begroeting zou kunnen in evenwicht worden gebracht, enerzijds, door besparingen inzake werklooszaken, en, anderzijds, door een bijzondere leening, waarop de aannemers en leveranciers van bedoelde werken zouden verplicht zijn, althans gedeeltelijk in te schrijven. En aangezien men vrij is aannemer of leverancier te worden, is deze verplichting zeer relatief.

Wij geven toe, dat in den laatsten tijd meer orde gekomen is in de wetgeving betreffende de werkloosheid en dat de misbruiken verminderen. De besluitbetreffende van 31 Mei 1933 hebben hier veel toe bijgedragen en de diensten van het Crisisfonds, dat onder de slachtoffers der werkloosheid 500 miljoen verdeelt, zijn ook niet zonder verdiensten.

Maar de vraag is of men niet te ver gegaan is met de opvatting, dat werkloosheid altijd een onvrijwillige toestand is. Men heeft hiertegen gereageerd, maar niet op voldoende wijze. Er zijn nog te veel zoogenaamde werklozen, die geen werk willen om een of andere reden en anderen, die beide toestanden van arbeiders en werklooszaken zo behendig weten te combineren, dat het een werkelijk baantje geworden is.

Daartegen zou moeten ingegaan worden een streng opgetreden tegen hen, die het werk schuwen of weigeren. De Staat als wettelijkheidsbreker doen optreden is niet voldoende en werkt ontzenuwend. In andere landen heeft men doorgaans deze bij beter weten te vermijden. Men zal zeggen, dat dit enkel mogelijk is door coërcitievrijheid, maar stelt zich niet iedereen daarvoor bloot, die den Staat over zijn wettelijke toestand bedriegt.

Wij willen in ons land niet de dwangpolitiek van hiten stin invoeren, ofschoon zij 't werkloosheidsprobleem nochtans zeer gunstige uitslagen boekt, maar er zijn toch bij onze buren zekere dingen te leeren, die ook ons kunnen dienen. Die niet wil werken — zoo hoort men daar — heeft zich zelf van al het steun uitgesloten; tenzij in buitengewone gevallen, duidelijk vastgesteld, wordt ieder steuntrekkende als bekwaam tot eenen beschouwd, en als hij beweert aan eenen prestatie niet te kunnen voldoen, wordt hem het werk aangeleerd, tenzij men hem aan een ander zette. Het ieders gaat uit van het standpunt, dat in iederen arbeider een latende betrekking zit in den vorm van werklevering. Indien nu de gemeenschap niet een dagelijksch steungeld verschafte, moet hij bilijker wijze deze gemeenschap hiervoor een gedeeltelijke vergoeding geven, want anders houdt ze het niet vol.

Wat heeft onze Regeering gedaan in den zin van binnenlandse groenontzenuwing? Weinig of niets, ofschoon er heel wat te doen is op dat stuk. Uitgestrekte gronden liggen onontgonnen en honderden hectaren militaire terreinen, voortaan nutloos, wachten op werkkrachten om ze productief te maken.

Natuurlijk kunnen groote landen met uitgestrekt grondgebied zich hier beter toeneem, maar die hebben ook veel meer inwoners en bij gevolg veel meer werklozen. Wij hebben er minder en men late niet niet bij ons bij de prijzenwaarde poging van 't neerke grond als taan. Er moet meer en beter ontgonnen worden.

De nationale politiek der binnenlandse kolonisatie is het aankweken van een arbeiderslegioen, welke niet meer, gelijk vroeger, geheel afhankelijk is van de resultaten zijner industriele werkzaamheid. Het vooral in depressie-tijden zoo onzekere bestaan van zijn arbeider wil men hierdoor minder zwaar, of zo als men in Duitschland zoo juist zegt « Krisistentert » maken. Men wil uit bereiken door de arbeiders niet meer gelijk voorheen en nu nog het geval is, in steun en huurkansen om te aopen, maar door hun waningen te geven met ruime, dikke moesten, in welke laatste tens de gelegenheid zal bestaan af te ruwe te houden.

Men heeft in andere landen deze methode toegepast met zeer gunstige uitslagen. Waarmee wij ons niet?

Men heeft er o.a. het volgende mee bereikt:

1. Geldelijke opheffing althans tot een belangrijke percentage, der werkloosheid, hetgeen te weeg brengt daling van belastingen, crisisheffingen, enz.
2. Intensievere beweging van den bodem.
3. Politieke voordeelen: de economisch zwevende arbeiders zullen zich ook politiek moeilijk anders dan zwevend kunnen gedragen. Ingeen dezen nu vasten grond in der verrijke en ligurlijke betekenens onder de voeten, dan zullen zij zich ook politiek houden te geragen. Politiek, die dit zouden willen ontkennen geven wij deze vraag in overweging: Waarmee zijn de loeren geen communisten en zelfs geen socialisten?

Onze Frank

Er werden lomsche manoeuvres uitgevoerd door socialisten en andere kwakzalvers tegen den frank. Niet raken aan den frank! Dit moet de leuze zijn van alle Belgen, dien naam waardig.

De ministeriele crisis was koren op den molen van deze avonturiers, die met onderduimsche drijfverijen uitpakken om zelf te verwekken onder het volk en onrust om paniek te zaaien.

In de Nationale Bank bevindt zich een voorraad goud, welke de banknoten in omloop dekt met meer dan 69 t.h. Daardoor is de Belgische frank een der stevigste en best gewaarborgde munten ter wereld, waarvoor men ons in andere landen wel durft te benijden.

Wij hebben in 1926 den gevaarlijken tijd van het berucht avontuur met den zinken den frank beleefd. Wij men dit zotspel herbeginnen? In 1926 hing zulks misschien niet enkel af van den wil der Belgen zelf, de omstandigheden waren anders. Thans echter heeft men slechts halstarrig, hardnekkig, koppig en sterk stand te houden. Het zou een onvergeeflijke dwaasheid en een meer dan betreunswaardige roekeloosheid zijn heden ook maar een duimbreed te wijken en nog een enkel centiem te laten vallen van onzen frank, die 8 jaar geleden noodgedwongen op een zevende van zijn waarde werd gebracht.

... Wat wil men nu nog afsnijpen van een reeds zoozeer geëvalueerde geldmarkt? De leden der regeering de Broqueville hebben den laatsten tijd, bij elke mogelijke gelegenheid, bij hoog en laag gezworen dat er in de eerste verte geen sprake is van een nieuwe waardevermindering. Zoo moet het zijn. Wat frank is, moet frank blijven, tot spijt van de socialistische « planmakers » en de andere welbekende « plantekkers », die met een schijnheilig gezicht hunne partikuliere belangen hemel-hoog boven de algemeene belangen van land en volk stellen.

Degenen, die kwaadwillige geruchten verspreiden nopens de nationale munt, ondermijnen het krediet van den Staat. Kunnen er, van hoogerhand, geen maatregelen genomen worden om daar pal en perk aan te stellen? Onruststokers, paniekzaaiers, woekeraars en gewetenloze trafikanten zijn hier op één enkele lijn te plaatsen: ze handelen uit oerloos winstbejag; op eerlijken handel en wandel bekeuren ze zich allerminst.

De kleine spaarder, de werkmans, de middenstander, allen zouden door een nieuwe verlag van de waarde van den frank benadeeld worden. Dat zij het onthouden, want neer de socialistische grootsprekers daarover met voorspiegelingen voor den dag komen en den hemel op aarde beloven. Er is nooit arde aan den dijk gebracht door beloften en schoone woorden. Veel groeven en weinig geven, doet de zotten in vreugde leven. Deze spreuk is toepasselijk op de socialisten, die al te dikwijls hun nachtere droomen voor bloote werkelijkheid nemen, en wat ze in domme verwaanheid uitkramen, voor evangelie willen doen oorkaan.

Wij hebben nooit geargeld de socialistische uitdagingen te beantwoorden en de looze streken van onbetrouwbare financiers te schandvlecken zoals het behoort: te laten regel wijken wij niet af. Wat er thans op het spel staat, is van overwegend belang voor de toekomst van het Belgisch volk, dat een juiste voorlichting van den toestand verdient.

Men moet aan dat de vrouw minstens drie weken dood is. De koffer was begin dezer maand in bewaaring gegeven.

Enkele dagen geleden werd Scotland Yard door de Amerikaansche politie verzoekt, naspelingen te doen naar een koffer, welke, naar men aannam, het lijk moest bevatten van mevrouw Agnes Tufverson, een Amerikaansche advocate, die veertien dagen na haar huwelijk met een zekere kapitein Puderjazz, verdwenen was.

Puderjazz had de politie medegedeeld dat zij zich op een wereldreis had begeven. Hij bevindt zich thans in arrest te Weenen, op verzoek van de Amerikaansche overheden, totdat het mysterie van de verdwijning van zijn vrouw zal zijn opgehelderd.

Men meent evenwel dat de vondst te Brighton niets uitstaande heeft met de zaak Puderjazz. De romp was gewikkeld in twee verschillende soorten bruin papier, welke met touwen waren vastgemaakt.

Op een van die stukken papier stond « Ford » welke letters naar men aanneemt de laatste lettergreep zijn van een naam van een dorp of stad.

De vaststelling van de eenzelvigheid van het lijk is, naar men wel begrijpen zal, zoo goed als onmogelijk.

In aansluiting met wat wij hier hooger melden werd in verband met de afelgige vondst van een vrouwenromp in een koffer der Brighton Statie, meldt men verder dat in een statie van Londen een tweede koffer gevonden werd met de in stukken gesneden beenen der vrouw.

Uit de vaststellingen van deskundigen blijkt dat het in stukken snijden het werk geweest is van een persoon die zekere anatomische kennis bezat. Uit het feit dat zeer weinig bloed vergoten werd leidt men af dat de ledematen afgesneden werden 3 of 4 dagen na de misdad die den 2 of den 3 Juni zou gepleegd zijn.

De zorg waarmede de romp ingepakt was wettigt de veronderstelling dat de moordenaar zijn afelgigen last als een doodgewoon pak onder den arm of in de hand door de straten der stad gedragen heeft, zorens hem in den koffer te sluiten.

De koffer en de reizik, die de afelgige overblijfselen bevat hebben, werden nauwkeurig ondoezocht naar geen vingerafdrukken werden ontdekt.

Ondertusschen wordt het twijfelachtig of de aan stukken gesneden vrouw Mevr. Agnes Tufverson kan wezen. Deze droevigheid der lidteekens eener operatie aan het onderlijf, en die zouden zich niet op de romp van den koffer van Brighton bevonden hebben.

Ondertusschen is in de woning van Puderjazz te Weenen een reizik ontdekt te behooren hebbend aan Agnes Tufverson.

Ruods vroeger dan 18 Juni werd mevr. Ferrand, de nieuwe vrouw van Puderjazz, te Weenen aangehouden tengevolge van een huiszoeking tijdens dewelke verschillende voorwerpen te behooren heb' enhle aan Agnes Tufverson, in beslag genomen werden.

Mevr. Ferrand verklaarde dat deze voorwerpen door de Amerikaansche aan haar man geschonken werden.

Kapitein Puderjazz, die in het Joego-Slavisch leger gediend heeft, begaf zich in Juli 1933 naar Amerika, waar hij te New-York een zaak oprichtte. Aldaar maakte hij kennis met de advocate Agnes Tufverson, welke hij in December huwde. Beiden zouden een reis ondernemen naar Europa.

Naar de verklaringen van Puderjazz was zijn vrouw eerst naar Montreal afgereisd om er Mexicaansch goud te verkoopen. Beide echtelieven moesten zich binnen de 30 dagen te Londen vervoegen. Het schijnt niettemin dat Agnes Tufverson, voor haar vertrek 10.000 dollar op de bank optrok.

Haar echtgenoot wist evenwel hiervan niets, verklaarde hij. Toen hij te Weenen aangehouden werd, bevond hij zich in het gezelschap van een andere jonge vrouw, die hij te Londen gehuwd had.

Men zou een naaste ontdekt hebben die te Londen een zestal kleederen heeft vervaardigd voor de nieuwe vrouw van kapitein Puderjazz. Deze naister gaf belangrijke lichtingen over den datum van beider verblijf in de Engelsche hoofdstad.

In de statie van Wimbledon werd een derde reizik gevonden met bebloede vrouwenkleederen.

De Amerikaansche politie werd op de hoogte gebracht van de ontdekkingen gedaan te Brighton en te Londen.

BUITENLAND

ENGLAND.
 Een Vereniging voor honderdjarigen. — Te Londen bestaat een « Centenary Clubs » waarvan de leden omtrent honderd jaar oud zijn alwel zich hebben gevonden al het mogelijk te doen om honderdjarigen te worden.

De voorzitter, dr. Ernest, beweert, dat alle menschen 100 jaar oud kunnen worden, indien zij maar willen. Door bijzondere behandelingen, verklaart hij, is men er in geslaagd het leven van zekere diersoorten tweemaal zoo lang als het normale span te doen duren. Daarom zou dat bij den mensch niet mogelijk zijn?

De club wet tienduizend leden. Een hunder is de benuchte inusche leider Gandhi. Of echter zijn herhaaldelijk « vasten tot dood » er toe zal bijdragen om hem anderhalve eeuw te doen leven, schijnt nog twijfelachtig.

— De Graaf van Wellington overleden. — De graaf van Wellington is op 85 jarigen leeftijd overleden op zijn landgoed bij Bangorke.

Hij was de kleinzoon van den Engelschen legeraanvoerder, die tot de nederlag van Napoleon te Waterloo in groote mate heeft bijgedragen.

— Opheffende misdad. — VROUWENROMP IN EEN ZAK. — De romp van een vrouw is ontaard in een koffer, welke in bewaaring was gegeven in de statie van Brighton, tien dagen geleden.

Het hoofd, de armen en de beenen waren afgesneden en waren niet in de koffer gevonden.

RUMENIE.
 Boeren door hun vrouwen vergiftigd. — Voor den strafrechter te Arad staan 32 boerinnen terecht uit het dorp Sira in Zecvoorten, onder de beschuldiging hun mannen door een oplossing van arsenicum te hebben vergiftigd.

In de jaren 1931—1933 heeft een werkvrouw Floria Doema, eveneens uit Sira afkomstig, in het gasthuis te Arad aan alle vrouwen die haar mannen wilden vergiftigen arsenicum-oplossingen geleverd.

Doema verkreeg deze oplossing door het arsenicum te onttrekken aan gewoon a den handel verkrijgbaar papier om vliegen te vergiftigen. In den loop van drie jaren zijn op deze wijze vijftien personen vergiftigd.

Doema, die in het proces de hoofdbeschuldigde is, verkocht de hoedveelheid die nodig was voor op oplossing tegen 30 lei. Stierf het slachtoffer, met andere woorden was gebleken, dat het gifmengsel goed had gewerkt, dan kreeg zij nog een extra premie van 200 lei (in het geheel dus een bedrag van omstreeks 50 frank).

BRITSCHE-INDIE.
 Verraderlijke oude dagbladen. — In Assam is de maitreix naar Calcutta door gewapende terroristen tot staan gebracht en gepleegd. De bandieten waren, naar « United Press » meldt, onderweg ingestapt met revolvers, welke zij in oude dagbladen hadden gewikkeld om ze aan het oog te onttrekken.

En de bladen was gericht aan een inlandsch dokter en dank zij deze aanwijzing is men er in geslaagd den buit terug te vinden. In de woning van bedoelden dokter werd een huiszoeking gehouden, waarbij het gestolen goed zou zijn terug gevonden.

Verscheidene personen zijn aangehouden, onder welke de zoon van een gepensionneerd inspecteur van politie.

ITALIE.
 Hardnekkig vrijgezellen. — Ondanks alle krachtige pogingen om de vrijgezellen te bewegen in het huwelijk te treden, geven talrijke jonge mannen in Italië er de voorkeur aan ongetruwd te blijven. In Rome alleen zijn ruim 160.000 meer vrijgezellen dan gehuwde mannen.

De fascistische regeering heeft reeds veel gedaan om het tot stand komen van de huwelijken aan te moeigen. Vrijgezellen moeten behalve hun inkomstenbelasting nog in vrij hooge extra-betalen. Voor de betrekkingen bij de bestuurslichamen wordt aan de gehuwde mannen de voorkeur gegeven. Als een man zeven of meer kinderen heeft behoort hij geen belasting te betalen. Naar verduid, is Mussolini voornemens nieuwe maatregelen te nemen tot uitbreiding van het aantal huwelijken.

EGIPTE.
 Oudheidkundige vondsten. — De Italiaansche oudheidkundige post, die reeds vijf jaar lang in Egypte opravingen doet naar de Grieksch-Romeinsche stad Tebtanis, in Fayoum, is klaar gekomen met de groote baan naar den tempel van den god Crocodil. Ook werd overgegaan tot opravingen in een aangrenzend kwartier, waar openbare gebouwen of rijkswoningen stonden, en die een aanzienlijke hoedveelheid oudheidkundige vondsten hebben opgeleverd.

De uitslag heeft de vooruitzichten overtroffen en er werden talrijke papyrusrollen gevonden, die zeer goed bewaard zijn gebleven. Er lagen er meer dan duizend in een enkel vertrek, waarin ze bijeengebracht waren om verpield te worden.

Al deze papyrusrollen zijn in het Grieksch geschreven en zijn uit de Ila eeuw na Christus. Het zijn meestal documenten, contracten, keizerlijke verordeningen, orisven, maar er zijn ook verschillende letterkundige teksten tusschen.

Te vermelden vooral: een prachtige papyrusrol van 1 meter 30, welke een uitzonderlijk bevat over de gedichten van Callimachus. De rol heeft een groot aantal verzen, welke onbekend waren en zal een klaar licht werpen op de bekende werken, waarvan de betekenis ons op vele plaatsen in het duister blijft.

Verscheidene papyrusrollen, die fragmenten uit dramatische en wijzegeerige werken bevatten, hadden gediend tot verpakking van de lijken van vijf heilige krokodillen. De papyrusrollen werden ongeschonden gevonden onder de omwindsels.

HONGARIJE.
 Tegen het spuwen te Boedapest. — De hoofdcommissaris van politie te Boedapest heeft gedreigd een bijzonder politie-afdeling

BUITENLAND

ENGLAND.
 Een Vereniging voor honderdjarigen. — Te Londen bestaat een « Centenary Clubs » waarvan de leden omtrent honderd jaar oud zijn alwel zich hebben gevonden al het mogelijk te doen om honderdjarigen te worden.

De voorzitter, dr. Ernest, beweert, dat alle menschen 100 jaar oud kunnen worden, indien zij maar willen. Door bijzondere behandelingen, verklaart hij, is men er in geslaagd het leven van zekere diersoorten tweemaal zoo lang als het normale span te doen duren. Daarom zou dat bij den mensch niet mogelijk zijn?

De club wet tienduizend leden. Een hunder is de benuchte inusche leider Gandhi. Of echter zijn herhaaldelijk « vasten tot dood » er toe zal bijdragen om hem anderhalve eeuw te doen leven, schijnt nog twijfelachtig.

— De Graaf van Wellington overleden. — De graaf van Wellington is op 85 jarigen leeftijd overleden op zijn landgoed bij Bangorke.

Hij was de kleinzoon van den Engelschen legeraanvoerder, die tot de nederlag van Napoleon te Waterloo in groote mate heeft bijgedragen.

— Opheffende misdad. — VROUWENROMP IN EEN ZAK. — De romp van een vrouw is ontaard in een koffer, welke in bewaaring was gegeven in de statie van Brighton, tien dagen geleden.

Het hoofd, de armen en de beenen waren afgesneden en waren niet in de koffer gevonden.

RUMENIE.
 Boeren door hun vrouwen vergiftigd. — Voor den strafrechter te Arad staan 32 boerinnen terecht uit het dorp Sira in Zecvoorten, onder de beschuldiging hun mannen door een oplossing van arsenicum te hebben vergiftigd.

In de jaren 1931—1933 heeft een werkvrouw Floria Doema, eveneens uit Sira afkomstig, in het gasthuis te Arad aan alle vrouwen die haar mannen wilden vergiftigen arsenicum-oplossingen geleverd.

Doema verkreeg deze oplossing door het arsenicum te onttrekken aan gewoon a den handel verkrijgbaar papier om vliegen te vergiftigen. In den loop van drie jaren zijn op deze wijze vijftien personen vergiftigd.

Doema, die in het proces de hoofdbeschuldigde is, verkocht de hoedveelheid die nodig was voor op oplossing tegen 30 lei. Stierf het slachtoffer, met andere woorden was gebleken, dat het gifmengsel goed had gewerkt, dan kreeg zij nog een extra premie van 200 lei (in het geheel dus een bedrag van omstreeks 50 frank).

BRITSCHE-INDIE.
 Verraderlijke oude dagbladen. — In Assam is de maitreix naar Calcutta door gewapende terroristen tot staan gebracht en gepleegd. De bandieten waren, naar « United Press » meldt, onderweg ingestapt met revolvers, welke zij in oude dagbladen hadden gewikkeld om ze aan het oog te onttrekken.

En de bladen was gericht aan een inlandsch dokter en dank zij deze aanwijzing is men er in geslaagd den buit terug te vinden. In de woning van bedoelden dokter werd een huiszoeking gehouden, waarbij het gestolen goed zou zijn terug gevonden.

Verscheidene personen zijn aangehouden, onder welke de zoon van een gepensionneerd inspecteur van politie.

ITALIE.
 Hardnekkig vrijgezellen. — Ondanks alle krachtige pogingen om de vrijgezellen te bewegen in het huwelijk te treden, geven talrijke jonge mannen in Italië er de voorkeur aan ongetruwd te blijven. In Rome alleen zijn ruim 160.000 meer vrijgezellen dan gehuwde mannen.

De fascistische regeering heeft reeds veel gedaan om het tot stand komen van de huwelijken aan te moeigen. Vrijgezellen moeten behalve hun inkomstenbelasting nog in vrij hooge extra-betalen. Voor de betrekkingen bij de bestuurslichamen wordt aan de gehuwde mannen de voorkeur gegeven. Als een man zeven of meer kinderen heeft behoort hij geen belasting te betalen. Naar verduid, is Mussolini voornemens nieuwe maatregelen te nemen tot uitbreiding van het aantal huwelijken.

EGIPTE.
 Oudheidkundige vondsten. — De Italiaansche oudheidkundige post, die reeds vijf jaar lang in Egypte opravingen doet naar de Grieksch-Romeinsche stad Tebtanis, in Fayoum, is klaar gekomen met de groote baan naar den tempel van den god Crocodil. Ook werd overgegaan tot opravingen in een aangrenzend kwartier, waar openbare gebouwen of rijkswoningen stonden, en die een aanzienlijke hoedveelheid oudheidkundige vondsten hebben opgeleverd.

De uitslag heeft de vooruitzichten overtroffen en er werden talrijke papyrusrollen gevonden, die zeer goed bewaard zijn gebleven. Er lagen er meer dan duizend in een enkel vertrek, waarin ze bijeengebracht waren om verpield te worden.

Al deze papyrusrollen zijn in het Grieksch geschreven en zijn uit de Ila eeuw na Christus. Het zijn meestal documenten, contracten, keizerlijke verordeningen, orisven, maar er zijn ook verschillende letterkundige teksten tusschen.

Te vermelden vooral: een prachtige papyrusrol van 1 meter 30, welke een uitzonderlijk bevat over de gedichten van Callimachus. De rol heeft een groot aantal verzen, welke onbekend waren en zal een klaar licht werpen op de bekende werken, waarvan de betekenis ons op vele plaatsen in het duister blijft.

Verscheidene papyrusrollen, die fragmenten uit dramatische en wijzegeerige werken bevatten, hadden gediend tot verpakking van de lijken van vijf heilige krokodillen. De papyrusrollen werden ongeschonden gevonden onder de omwindsels.

HONGARIJE.
 Tegen het spuwen te Boedapest. — De hoofdcommissaris van politie te Boedapest heeft gedreigd een bijzonder politie-afdeling